परलोके परमेष्ठिनः प्रजापतेरैश्वर्य्यस्य या मात्रा इयत्ता तया परिच्छित्तिः तां सर्व्वमपि प्राप्नोति ॥

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे द्वितीयप्रपाठके नवमोऽनुवाकः ॥ ९ ॥

अथ दशमोऽनुवाकः ।

नवमेऽनुवाके होतृसृष्टिप्रसङ्गेन सर्व्वजगत्सृष्टिरुक्ता दशमे देवसृष्टिमध्येऽवस्थितस्येन्द्रस्य देवाधिपतित्वमुच्यते । तदर्थमाख्यायिकामाह । "प्रजापतिरिन्द्रमसृजतानुजावरं देवानाम् । तं प्राहिणोत् । परे हि । एतेषां देवानामधिपतिरेधीति । तं देवा अब्रुवन् । कस्त्वमसि । वयं वै त्वच्छ्रेयाꣳसः स्म इति । सोऽब्रवीत् । कस्त्वमसि वयं वै त्वच्छ्रेयाꣳसः स्म इति मा देवा अवोचन्निति" इति । प्रजापतिर्देवान् सृष्ट्वा तेषां देवानां मध्ये अनुजावरमिन्द्रमसृजत । यथा भ्रातॄणां मध्ये अनुजो पश्चाज्जातः अवरः निकृष्टस्तद्वदयमित्यनुजावरः । आनुजावरशब्दस्यापि स एवार्थः । सृष्टं तमिन्द्रं देवलोके प्रेषितवान् । हे इन्द्र स्वर्गं गच्छ एतेषां मया सृष्टानामधिपतिर्भव । प्रेषितमिन्द्रं देवाः पृच्छां कृतवन्तः । प्रजापतिनाहं प्रेषितोऽस्मीत्युक्ते दत्ते ते देवा अब्रुवन्, वयं वै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति त्वया कल्याणयुक्ता भवेम इति । तदानीमेव इन्द्रः परावृत्य प्रजापतिसमीपं गतवान् । प्रजापतिना सृष्टे सति स इन्द्र अब्रवीत् ।